

705.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24 sierpnia 1922 r.

o rozciągnięciu na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego rozciąga się moc obowiązująca dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. P. P. P. № 21 poz. 67).

§ 2. Zarządy przymusowe, ustanowione przed dniem ogłoszenia rozporządzenia niniejszego pozostają w mocy i nadal podlegają przepisom dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. P. P. P. № 21 poz. 67).

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrom: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych oraz Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się wszelkie obowiązujące tam przepisy, sprzeczne z wskazanym w § 1 dekretem.

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamieński

Minister Skarbu:

Jastrzębski

706.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24 sierpnia 1922 r.

o rozszerzeniu granic miasta Skierniewic.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Do miasta Skierniewic włącza się następujące miejscowości:

Skierniewka Prawa, osada młyńska Ławki, Skierniewka Lewa, Skierniewka Poduchowna, Szwabry, część państwowego majątku Skierniewice, obszaru 93 ha 4273 m² oraz wszystkie tereny wiejskie, położone w granicach poniżej określonych.

Jednocześnie wymienione miejscowości wyłącza się z gminy Skierniewka.

Linja graniczna obszaru m. Skierniewic biec będzie istniejącą granicą miejską między przedmieściami Czerwonką i wsią Grabina wzdłuż granicy lasów państwowych do gruntów wsi Starbacicha; granicą gruntów Skierniewki prawej i Starbacichy do rzeki Skierniewki; granicą osady młyńskiej Ławki i wsiami Mokrą Prawą i Mokrą Lewą; granicą między Skierniewką Lewą a Zwierzyńcem do toru kolejowego; od toru kolejowego istniejącą granicą miasta wzdłuż gruntów wsi Sadowiczowa i Balcerowa do szosy Skierniewice — Rawa, następnie wzdłuż szosy do lasu miejskiego; dalej granicą lasu miejskiego i wsi Rawiczów, granicą lasu państwowego, Skierniewic poduchownych i Szwabów do granic majątku Skierniewice. Od tego punktu granica miejska zwróci na zachód i biec będzie wzdłuż południowej granicy majątku Skierniewice do punktu zetknięcia się tej granicy z drogą, idącą do Miedniewic; dalej w kierunku północno-zachodnim rowem na przestrzeni 18,6 m. ku drodze z Rudy i po przecięciu tej drogi rowem na zachód ku linii kolei żelaznej do punktu, gdzie stoją budynki byłego monopolu.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 r.

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamieński

707.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24 sierpnia 1922 r.

w sprawie zniesienia czwartej klasy dodatku drożyznianego.

Na podstawie art. 5 ustęp ostatni ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych, pracowników kolei państwowych oraz wyższych i niższych funkcjonariuszów policji państwowej (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429, 430 i 431) tudzież art. 10 ustęp przedostatni i ostatni ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 września 1922 r. znosi się czwartą klasę dodatku drożyznianego.

§ 2. Wszystkie miejscowości zaliczone do czwartej klasy dodatku drożynianego przenosi się z ważnością od powyższego terminu do trzeciej klasy dodatku drożynianego.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

708.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustaw obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej lub w poszczególnych jej częściach w sprawach odbudowy.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brastawskiego rozciąga się moc obowiązująca:

- 1) ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. P. P. P. № 20 poz. 229);
- 2) ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny (Dz. P. P. P. № 63 poz. 368), oraz ustawy z dnia 21 stycznia 1921 r. zmieniającej art. 8 ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. w brzmieniu ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny (Dz. U. R. P. № 13 poz. 72);
- 3) ustawy z dnia 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. № 24 poz. 143).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
Rybczyński

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamieński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

709.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie uposażenia wojskowych powołanych do ćwiczeń oraz powołanych do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej.

Na zasadzie art. 36, 37 i 62 ustawy tymczasowej z dn. 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106 poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Wojskowi powołani do ćwiczeń z rezerwy lub pospolitego ruszenia otrzymują jako uposażenie:

- a) oficerowie i chorążowie za każdy dzień służby od dnia stawienia się do służby do dnia zwolnienia, dzienną płacę wynoszącą $\frac{1}{30}$ część płacy podstawowej posiadanego stopnia, ryczałtu miesięcznego na umundurowanie i ekwiwalentu żywnościowego dla własnej osoby unormowanych dla oficerów i chorążych w służbie czynnej.

O ile oficer lub chorąży powołany do ćwiczeń pełni służbę poza miejscem swego zamieszkania, otrzymuje on nadto zakwaterowanie przejściowe na koszt Skarbu na tych samych warunkach, jak oficerowie i chorążowie w służbie czynnej;

- b) szeregowi dzienny żołd zależnie od posiadanego stopnia, obliczony w stosunku $\frac{1}{10}$ części żołdu dekadowego szeregowych, pełniących obowiązkową służbę wojskową, za każdy dzień służby od dnia przyjęcia w stan wyżywienia wojska. Nadto otrzymują oni wyżywienie, wyekwipowanie oraz kwaterę narówni z szeregowymi, pełniącymi obowiązkową służbę wojskową.

§ 2. Oficerowie mianowani w rezerwie otrzymują przy pierwszym powołaniu na ćwiczenia dodatek na umundurowanie i wyekwipowanie w wysokości unormowanej dla oficerów mianowanych w służbie czynnej, nie otrzymują natomiast części miesięcznego ryczałtu na umundurowanie.

§ 3. Wojskowi z rezerwy lub pospolitego ruszenia, powołani do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej, jakoteż ochotnicy, otrzymują jako uposażenie od dnia stawienia się do służby względnie przyjęcia w stan wyżywienia wojska:

- a) oficerowie i chorążowie uposażenia w wymiarze takim jak oficerowie i chorążowie w służbie czynnej z wyjątkiem dodatków za wystugę lat;
- b) szeregowi uposażenie w wymiarze takim samym jak szeregowi pełniący obowiązkową służbę wojskową.

Wojskowi ze stanu spoczynku, powołani do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej, otrzy-